

έλεγεν «εις τον ναόν του Θεού, και μάλιστα οσάκις κοινωνώ του αγράντου σώματος και αίματος του Κυρίου, αισθάνομαι εμαυτόν ζωηρότερον, ισχυρότερον, ευτυχέστερον». Ου μόνον δε δια του ιδίου αυτού βίου παρείχε λαμπρόν παράδειγμα αγιοπρεπούς Χριστιανού αλλά δια σοφών Θεολογικών συγγραμμάτων και διατριβών και δια της υπερόχου αυτού θέσεως εγένετο ο απολογητής του Χριστιανισμού εν τω καθ' ημάς αιώνι. Εν χρόνοις, καθ' ους γενική καταφαίνεται ψυχρότης και αδιαφορία προς τα θεία, η δε κοινωνία αθασανίστως καταθιβρώσκει υλιστικές ιδέας και ταχέως υπ' αυτών καταθιβρώσκεται, ο Χριστιανικός βίος του Γλάδστωνος είναι μεγαλοπρεπής διαμαρτυρία κατά παντός φιλοσοφικού συστήματος υπονομεύοντος τας αιώνιους αρχάς του χριστιανικού θρησκειώματος.

Πάνυ ευλόγως λοιπόν το μεγάθυμον και ευγενές Βρεττανικόν έθνος εν μια ψυχή και καρδιά απένειμεν εις το μέγιστον αυτού πολίτην μεγίστας τιμας. Τοιαύτη δ' αμοιβή ήτο φυσική παρά μεγαλοψύχου λαού δοξάζοντος την αρχήν των πάλαι Σπαρτιατών καθ' ήν «οι αγαθοί τιμήσονται τοις προσήκουσιν άθλοις της αρετής» (Ουκ. Β' 87,9), αρχήν λέγω ή τοσοούτον θαυμασίως διετυπώθη εν τω Περικλείω λογίω «άθλα γαρ οις κείται αρετής μέγιστα, τοίσδε και άνδρες άριστοι πολιτεύουσιν» (Θου. Β' 46).

Αλλ' εν ω θαυμάζομεν τους τε προσηκόν-
τους τιμώντας και τον επαξίως τιμώμενον,

μη λησμονώμεν, αγαπητοί εν Χριστώ αδελφοί, και τας μεγάλας του Γλάδστωνος ευεργεσίας εις την πατρίδα ημών. Αναμνησθώμεν ότι σφ' ης ημέρας εισήλθεν εις το πολιτικόν στάδιον μέχρι τέλους του βίου αυτού - εφ' όλα εξήκοντα και πέντε έτη - διέμεινε πιστός φίλος και ευεργέτης της Ελλάδας. Η ένωσις της Επτανήσου και της Θεσσαλίας μετά του ελευθέρου κράτους είναι ως επί το πολύ έργον του φιλανθρώπου και φιλέλληνος Γλάδστωνος, η δε τελευταία δημοσία αυτού εκδήλωσις κατέληξεν εις ευχήν υπέρ της εις την Ελλάδα προσθήκης της Κρήτης και της Κύπρου. Δεύτε λοιπόν άπαντες εν μια ψυχή και καρδιά δεηθώμεν του των ψυχών και των σωμάτων δεσπόζοντος Κυρίου και Θεού ημών υπέρ αναπαύσεως της ψυχής ανδρός μεγίστου μεν των καθ' ημάς χρόνων εν τε τη ίδια αυτού πατρίδι και τη αλλοδαπή, μεγίστου δε ευεργέτου της τε πατρίδας ημών και πάσης της ανθρωπότητας, έτι δε μεγίστου και όμως ταπεινοτάτου Χριστιανού του αιώνος ημών.

Υψιστε Παντοκράτορ Θεέ, ο ετάζων καρδιάς και νεφρούς, Συ Κύριε ο ειπών εν τω Ευαγγελίω Σου «εν τη οικία του Πατρός μου πολλάι μοναί εισί, ανάπαυσον και την ψυχήν του δούλου σου Γουλιέλμου Ευάρτου Γλάδστωνος ένθα επισκοπεί το φως του προσώπου Σου. Ότι Σου έστιν η δύναμις και η δόξα νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν».

Δρ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΘΗΛΛΥΡΙΔΗΣ

Εγκλωβισμένοι

Πέραν στον Βοριά κλεισμένοι,
μέσ' την γη την πατρική,
εις τους Τούρκους σκλαβωμένοι
ζουν αδέρφια και γονιοί

Σαν τ' αρνιά μέσα στην μάντρα,
γύρω, γύρω τα σκυλιά,
ζουν στα χώματα μας τ' Άγια
με τα χέρια στα δεσμά

Με λαχτάρες, καρδιοκτύπια
και τον φόβο στην καρδιά,
με αναμονή και γλύκα
καρτερούνε Λευτεριά.

ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΝΑΓΙΔΗ